ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Το κείμενο υιοθετήθηκε κατά τη συνεδρία της Ιεράς Συνόδου της 19ης Μαρτίου 2014 (Πρακτικά № 3).

Η προσοχή όλου του Ορθοδόξου κόσμου εστιάζεται στα τραγικά τεκταινόμενα στην Ουκρανία. Στο Κίεβο εχύθη αίμα. Σε όλη την επικράτεια επικρατεί σύγχυση.

Ανταποκρινόμενοι στην κρίσιμη αυτή κατάσταση και απειλές βίαιης καταλήψεως των Ιερών Ναών και Μονών, οι συνελθόντες από 6 έως 9 Μαρτίου ε.ε. στην εν Κωνσταντινουπόλει Σύναξη Προκαθήμενοι των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών απεύθυναν έκκληση διά την ειρηνική αντιμετώπιση της πολιτικής αντιπαραθέσεως και μη επέμβαση των πολιτικών δυνάμεων στα εσωτερικά της Εκκλησίας. Επίσης οι Προκαθήμενοι επαναβεβαίωσαν ότι δέονται υπέρ της επανεντάξεως στους κόλπους της Αγίας Εκκλησίας πάντων όσοι ευρίσκονται σήμερα εκτός εκκλησιαστικής κοινωνίας.

Συνερχόμενοι σήμερα σε συνεδρία της Ιεράς Συνόδου πάλι απευθύνουμε έκκληση προς την τόσο αγαπητή στην καρδιά μας Ουκρανία και επιβεβαιώνουμε ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας με συνέπεια καλούσε και εξακολουθεί να καλεί στην ειρήνη και την προσευχή, ούτε ταύτιζε τη θέση της (σε αντιδιαστολή με τινές άλλους θρησκευτικούς οργανισμούς) με εκείνη της α΄ ή β΄ πλευράς της πολιτικής αντιπαραθέσεως. Τα πιστά τέκνα αυτής κατοικούν σε όλες τις περιφέρειες της Ουκρανίας, ενώ η ίδια είναι η μεγαλύτερη θρησκευτική κοινότητα της χώρας, η οποία κοινωνεί της ίδιας ζωής με τον λαό της, ευρισκόμενη στο πλευρό του στις δυσκολίες και θλίψεις. Αυτός είναι ο μοναδικός χαρακτήρας του κοινωνικού της έργου, διότι στην Ουκρανία κατοικούν άνθρωποι, οι οποίοι ανήκουν σε διαφορετικές εθνικές, γλωσσικές και πολιτιστικές κοινότητες με διάφορετικές πολιτικές απόψεις. Ορισμένοι εξ αυτών αγωνίζονται διά την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη ένταξη στις πολιτικές δομές ιδρυθείσες από τα κράτη της Δυτικής Ευρώπης. Ενώ οι άλλοι αντίθετα επιδιώκουν την ανάπτυξη των σχέσεων με τους λαούς της ιστορικής Ρωσίας και τη διαφύλαξη του ιδιόμορφου πολιτισμού.

Οι αντίθετες κοινωνικές τάσεις, οι οποίες επικρατούν εναλλάξ, συμβάλλουν στην πόλωση της Ουκρανικής κοινωνίας. Η Εκκλησία, η οποία είναι πάνω από τις διαφορές αυτές, αδυνατεί να ταυτισθεί με μια μόνο από τις ως άνω απόψεις. Αντίθετα η κανονική Ορθόδοξη Εκκλησία, που διατηρεί κοινωνία με το σύνολο της Ορθοδοξίας, αποτελεί μοναδική δύναμη, η οποία δια χάρη της πολιτικής ειρήνης μπορεί να συμφιλιώσει και να ενώσει τους ανθρώπους με εκ διαμέτρου αντίθετες πεποιθήσεις.

Η αποστολή της Εκκλησίας, το ιερό καθήκον πάντων των τέκνων αυτής είναι να επιδιώκει την ειρήνη στη γη, όπου κατοικούν οι λαοί της Αγίας Ρωσίας, να προτρέπει να εγκαταλειφθεί η γλώσσα

του μίσους και της έχθρας. Ό,τι και να γίνεται στις σχέσεις μεταξύ των δυο κρατών, όποια εξέλιξη και να πάρει η πολιτική αντιπαράθεση, είναι αδύνατον να διαγραφεί από το κοινό παρελθόν η ενότητα της πίστεως και η αδελφοσύνη των λαών με καταγωγή από τη μία βαπτιστική κολυμβήθρα. Πιστεύουμε ότι είναι αδύνατο να διαγραφεί και από το κοινό μας μέλλον, όπου οι αδελφοί λαοί Λευκορώσοι, Ρώσοι, Ουκρανοί και λοιποί πρέπει να ζούν με ειρήνη, αγάπη και αλληλεγγύη.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας απεύθυνε επανειλημμένως εκκλήσεις προς αποφυγή βίας, αιματοχυσίας και αδελφοκτόνου αντιπαραθέσεως στην Ουκρανία. Δυστυχώς δεν αποφεύχθηκαν οι τραγικές εξελίξεις: σκοτώθηκαν άνθρωποι ενώ πολλοί είναι όσοι υποφέρουν. Δι΄αυτό το λόγο πάλι και πάλι καλούμε όσους αγαπούν τον Ουκρανικό λαό και θέλουν την ειρήνη στην Ουκρανία: δεν πρέπει να επαναληφθεί η βία.

Δεν καθορίζουν τα όρια της Εκκλησίας οι πολιτικές προτιμήσεις, ούτε οι εθνικές διαφορές ή ακόμα τα κρατικά σύνορα. Η Εκκλησία διαφυλάσσει την ενότητά της παρ΄όλες τις κατά καιρούς συγκυρίες. Είναι κρίσημης σημασίας δι΄αυτήν να κρατήσουν οι λαοί της ιστορικής Ρωσίας τις αξίες, επί των οποίων θεμελιώθηκε ο χριστιανικός πολιτισμός, αξίες, επί των οποίων καταφέραμε και οικοδομήσαμε ένα ένδοξο παρελθόν και πιστεύουμε, ότι αυτές μπορούν να μας εξασφαλίσουν και ένα αντάξιο μέλλον.

Είναι σημαντικό να μείνουμε πιστοί στην αξιολογική βάση, την οποία έθεσε το Ευαγγέλιο του Χριστού και να εφαρμόζουμε το διαχρονικό θείο νόμο όχι μόνο στο ιδιωτικό μας βίο, αλλά και στον βίο των λαών μας, στις σχέσεις μεταξύ των, οι οποίες πρέπει να μείνουν αδελφικές ακόμα και στις μεγάλες δοκιμασίες. Ο Θεός, ο οποίος κρίνει κάθε άνθρωπο και λαό στο διάβα της ιστορίας, να μας αναδείξει αντάξιους εργάτες στον αμπελώνα του Χριστού, αφοσιωμένους στην αλήθειά του και εργαζόμενους τα έργα της αγάπης Του.

Ενί στόματι δεόμενοι του Κυρίου, καλούμεθα να πράξουμε σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο «μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Εφ. 4.1-3).

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/51653/